

स्यं पणमासानुख्यमग्निं भूत्वा चयनं भवति । अचयनं वा परस्मै ॥१४॥ च-
यनं वेति विकल्पः । एवं हि श्रूयते (१.५.२.१२) त्रयो ह वै परस्मै करोतीति
निन्दार्थवादः प्रतिषेधार्थः । तस्मादप्येवं चिनुयादिति (०३) प्रतिप्रसवः । अतः प्र-
तिषेधप्रतिप्रसवाभ्यां विकल्पः । प्रागनः कृत्वोख्यस्योत्तरतः समिदाधानं
समिधाग्निमिति (१२.३०) ॥१५॥ उख्यं रतः प्राङ्मुखमनः कृत्वोख्य एव सनंम् । सं
प्राडीषं कृत्वा । सासन्दोक्नुम्यमुडु वेति (१२.३१) दक्षिणतोऽनसि करोति
॥१६॥ सांक्रमुख्यमुडु वेत्युत्तिष्ठानसो दंतोऽवस्थितोऽनसि करोति ।

स्थाल्यां गार्हपत्यं पश्चात् ॥१७॥ अनसि करोति । दक्षिणाग्निं च वितृतीये
करोति । अनडाहौ युक्ता प्रेदग्र इति (१२.३२) प्राङ् यात्वा यथार्थम् ॥१८॥
गहेत् । आरोहेत्पार्श्वतो वा गहेत् ॥१९॥ यज्ञमानः संस्कारात् ।

अन्ने खर्जत्यक्रन्ददग्निरिति (१२.३३) जपति ॥२०॥ खर्जनं च शब्दकरणम् ।
वासेऽवहरत्युद्धतावोक्षित उत्तरतः समिदाधानं प्र-प्रेति (१२.३४) ॥२१॥ यत्र
वासस्तत्रैवावहरणम् न प्राग्वसतेः । एवं ह्याह (६.८.१.१२) स यदि तानस्येवाग्निः
स्यादिति । वसत्यां तु उत्तरतोऽग्नीनवतार्य समिदाधानं प्र-प्रेति । उद्धक्षितग्रहणं
च परिसमूहनाद्युपसंग्रहार्थमपि । स्मार्तं ह्येतदनुच्यते (६.४.४.१८) उद्धते वाऽअवो-
द्धातीति । एवं च सति तदपचारे स्मार्तं प्रायश्चित्तम् । सं वासार्थे रये उत्तर-
स्यां दिशि अग्निमवतारयति । वनीवाहनमेतद्दीक्षासु यदेहेत् ॥२२॥ वनी-
वाहनमिति संज्ञास्य कर्मणः । सा च संव्यवहारार्था उनादिति (२५) । तच्च
दीक्षासु कर्तव्यम् यदेहोपजायते । महावीरकरणयूपहेदनवनीवाहनानि दीक्षासु
क्रियन्ते क्रमस्तु नैषाम् पाठाभावात् । अप्सूख्यभस्मावपनं क्रयणीयादौ
॥२३॥ उनमप्सु कर्तव्यम् आदौ क्रणीयस्याङ्गः । अन्यत्र चेहन् ॥२४॥ क-
रोति । ऊर्ध्वं वनीवाहनात्क्रमयोगात् ॥२४॥ अन्यत्रेह्या कुर्वन्वनीनादूर्ध्वं
करोति मन्त्राणां पाठक्रमयोगात् । सं वनादूर्ध्वं सोमक्रयदिने आदौ अन्यत्र दी-
क्षासु भस्मावपनम् । कुतः क्रगात् पूर्वं वनीवाहनमन्त्राः पश्चाद्भस्मापोऽभ्यव-
रणस्य । पलाशपुटेनापो देवीरित्येकया (१२.३५) ॥२६॥ पटेन भस्म गृही-
त्वाप्स्वावपति । ततो द्वाभ्याम् (१२.३६-३७) ॥२७॥ पुनश्चावपति द्वाभ्यामृग्भ्याम् ।